

רק הימין יכול להחזיר שלום. נכון או לא?

ידי ימין

ברור כי דווקא עברו האנטיקומור' ניסטי הקיצוני, בשוליים המטורפים של הימין, הוא המאפשר לרגן לעשות זאת.

עכשיו מנסים לרמוז לנו שכך זה יהיה גם בארץ.

כוראיי — לוחשים אנטיימין מתוחכמים באוזנינו — הרי הכל מבינים כי אין מנוס ממשא ומתן עם אש"ף. ושיצטרכו לוותר על השטחים הכבושים, בה"א הירדנית. ושצריכה לקום שם מדינה פלסטינית.

אבל מי יעשה זאת?

שימעון פרס? מיפלגת העבודה? לא באלף שנים!

לעולם לא יעזו! לעולם לא יוכלו!

שימעון פרס יחשוב על מוכרי החמוצים במי תנהיגה, על התנועה המיזרחית בתחזית יקווה, על הפנים המעוותות-משינאה שניבטו אליו באי סיפות של 1981, והוא יתחלחל. גם אילו היה זוכה ברוב והיה מצליח להקים אחרי הבחירות ממשלה

ושאתילה. אבל כאשר ההורג המפוצץ העוצר הוא איש מיפלגת העבודה, שלום עכשיו מסתפק בציוץ רפה. האדמה אינה רועשת. הימין מסכים אוטו' מטית, ודורש יותר. השמאל המום ומשותק. זהו חוק האבסורד הפוליטי.

ד וגמה גראנריוזית מוצגת עתה על הבין מה העולמית.

האנטיקומוניזם של ריצ'ארד ניקסון היה מתוך לעומת הזעם האנטיקומור' ניסטי הקרוש של רינגלד רגן.

לעיתים קרובות מאוד קורה שמנהיג אינו מסוגל לבצע את אשר הבטיח, אך מצליח מאוד לעשות בדיוק את ההיפך. למשל, החזרת סיני. בגין היה מסוגל להחליט על כך, מפני שהוא היה לאומן מדופלם, אילן הלאומנים. כשבגין אמר שהחזרת סיני היא בסדר מבחינה לאומית, כמעט הכל האמינו לו. התנגדו רק כמה דמויות כשוליים, כמו גאולה כהן ויצחק שמיר, יובל נאמן וגנשי גוש'אמונים. כל אלה לא היו שווים חצי-מעברה. ואילו האופוזיציה הג' דולה, ממיפלגת העבודה שמאלה, הצביעה בהת' להבות בעד השלום של בגין.

כ מזה ימים אחרי המהפך של 1977 אכלתי ארוחת-ערב בכיתו של ברוננו קרייסקי, או הקאנצ'ר של אוסטריה. נכח גם ירדון, איליהוון האוסטרי-יהודי קארל כהנא. דיברנו, כמובן, על מנחם בגין. קרייסקי היה אופטימי.

"אנחנו מכירים את הרמגושים הי' מנאים האלה", אמר. "הם קיצוניים עד שהם מוסיפים לשילטון, ואז הם הופכים לפרגמטיים."

ניסיתי להסביר שבגין קורץ מחומר אחר, שהוא חדר אמונה עמוקה ברעיונותיו. אך קרייסקי קי לא נואש.

"מי שיחרר את אלג'יריה?" שאל וענה: "שארל דה-גול, האיש שסמל את הנוקשות הצרפתית ואת המיליטריזם הצרפתי. מי חולל את ההת' קרבות בין ארצות-הברית וברית-המועצות? ריי צ'ארד ניקסון, אדם שכל הקאריירה שלו היתה מבוססת על רמגוניה אנטיקומוניסטית!" הזכרתי לו שלא כל הרמגושים הימניים התגלו לאחרי-מכן כפרגמטיים. יהודי גרמניה האמינו כי אדולף היטלר הוא הרמגוש, המשתמש באנטיי-שמ' יות כבטכסיס לרכישת קולות. "כאשר יגיע לשילטון, יירגע", אמרו אז. הוא הגיע לשילטון ולא נרגע.

לא שיבנענו זה את זה.

כעבור שנים, תמהתי לא-אחת מי משינוי צדק, בעצם.

בגין עשה את השלום עם מצריים והחזיר את כל חצי-האי סיני, עד המילימטר האחרון (מלבד פרשת-טאבה המטופשת). הוא החרים את העיר ימית עד היסוד. הוא פירק את כל ההתנחלויות כולן.

מבחינה זאת צדק קרייסקי.

כל זה לא היה קורה אילו היתה או מיפלגת העבודה בשילטון. אי-אפשר היה לחלום על זה בימי גולדה מאיר, משה דיין וישראל גלילי. אולם בגין החמיץ את השלום הגדול, ששערו נפתחו עליידי אנוור אל-סאדאת. הוא עשה בסך-הכל שלום קטן, נפרד, כדי להמשיך ביתר-ישאת במלחמה בפלסטינים. מילחמת-הלבנון היתה המשך ישיר לשלום עם מצריים.

מבחינה זו צדקתי אני.

ד ירהור היסטורי זה אינו בגרר מחשבה בטלה. הוא נוגע לאחת השאלות הגדולות העומרות לפנינו עכשיו.

פגשתי את אליעזר זורבין, הפירסומאי שינהל את תעמולת-הליכוד בבחירות הקרובות. הוא אמר לי שאחת הסיסמות העיקריות שלו תהיה: "רק הליכוד יכול לעשות שלום".

ביחוט פרטיות זה נאמר לעיתים קרובות. יש בזה מסר כפול — אחד פשוט, אחד מתוחכם.

המסר הפשוט הוא לרחוב: הליכוד הוא קשות. הוא תקיף. הוא לא יחזיר אף שעל אחד של ארמת ארץ-ישראל. בסוף ייכנעו הערבים מול קיר-ברזל זה ויעשו שלום, מבלי שנוותר אף על מילימטר ריבועי אחד של שטח.

המסר המתוחכם, שלעולם אינו מבוטא במילים מפורשות, הוא: כך אומר הליכוד ברחוב. אבל גם ראשי-הליכוד יודעים כי למען שלום יצטרכו להתחיר שטחים. אז סמוך עליהם. כמו שבגין החי זיר את כל סיני תמורת שלום, כך יעשו גם שמיר / שרון / לוי / ארנס.

בקיצור: אם אתה באמת רוצה בש' לוב, שפירושו החזרת שטחים, בתר בליכוד. כי רק הוא מסוגל לעשות זאת.

ש' משהו מפתח מאוד במסר זה, מפני שיש בו שמץ של אמת.

הפוליטיקה היא ממלכת האבסורד. שוררים בה חוקים אבסורדיים. (אילו הייתי מאמין שאלוהים המציא אותה, הייתי מגיע למסקנה שיש לאלוהים חוש-הומור מעוות במיקצור.)

כי בפוליטיקה שורר לא-אחת חוקי-ההפכים.

ועכשיו מי?

(בעזרת ר"ץ, מפ"ם, המרכז, המתקדמת ורק"ח) לא היה מעו לנקוט מדיניות שתקים נגרו תזית מלוכרת של הליכוד, הרתיים והפאשיסטים למי-ניהם.

די להקשיב לגימגומי המערך כיום. אופציה-שמופציה. חוסיין. הרגעה בשטחים. ואם לא מיפלגת העבודה, מי? ר"ץ? מפ"ם? מניין יהיה להם הכוח?

אבל — וכאן באה קריצת-עיני רבתי משמעות — הליכוד...

ד ליכוד יובל. אם אריאל שרון יגיע לשילטון ויחליט לעשות שלום תמורת השטחים, מי יעצור בעדו? גאולה כהן ומשה לוינגר? הרי אריק יאכל אותם בארוחת-היבוקר, בין שאר השרימפס. האם אריאל שרון לא דיבר בעבר על נכונותו להיפגש עם יאסר ערפאת? האם אינו דוגל במ' דינה פלסטינית אש'פית בעבר-הירדן? או עוד צער קטן, כבוא העת...

נכון, עכשיו הוא מתחרה עם רפול, (המשך בעמוד 40)

כעסקן של איגוד-השחקנים בהוליווד, הלשין רגן בימי מקיארת' על עמיתיו השמאלנים, ורחף אותם לחורבן ולהתאברות. כמטיף אנטיקומור' ניסטי קיצוני משך את תשומת-ליבן של חברות-הענק, ששכרו אותו. כעסקן אנטיקומוניסטי נל-הב נבחר עליידי קבוצה של איליהוון ימניים קיצוניים כמועמד לתפקיד המושל של קלי' פורניה, ולאחר-מכן נשלח על-ידם לבית הלבן.

אחרי שנבחר, רכב רגן על הסוס האנטיקו' מוניסטי כנושא-צלב בימיה-ביניים. הוא הכריז שברית-המועצות היא "ממלכת הרשע". הוא הקי' דיש את עיקר מרצו לגירוש הקומוניסטים מני' קאראגואה ומכל מקום אחר בעולם.

והנה, האיש הזה הפך לתלמוד של מיכאיל גורבאצ'וב. הוא מטייל ומחויך בכוכר האדומה. הוא מעלה על נס את לנין הטוב, ההומאני, לעומת סטאלין הכורשע.

שום נשיא דמוקרטי, מן האגף הליברלי, לא היה מעז לעשות מה שעושה עכשיו רגן, הלאומן הימני הקיצוני.

ניות "שמאלית" דווקא מפני שהיה איש ימין.

אילו ביצע איש-שמאל את אותה המדיניות, היה נתקל בהתנגדות מאסיבית של הימין המ' אוחד, ובגין בראשו. אמות הסיפים היו רועדות. ככל רחבי הארץ היו מתחללות מהומות-דמים. אך כאשר עשה זאת בגין, לא היתה אלא הקומדיה של מילחמת-הקצה-הלבן על גגות ימית.

הוא הרין גם להיפך: רק מנהיג, "שמאל' ליי' יכול לבצע בהצלחה מדיניות ימי' נית.

כעת מוכיח זאת יצחק רבין. הוא מפעיל בש' טחים הכבושים שיטות, שמקורן בעולם הנפשי של הימין הקיצוני.

אילו היה אריאל שרון מכהן עתה כשרה-בין טחון, והיה הורג עשירית ממיספר ההרוגים של רבין, מפוצץ עשירית ממיספר הבתים שפוצץ רבין, עוצר עשירית ממיספר העצירים שעצר רבין, היתה המדינה גועשת. מאות אלפים היו מפגינים בכיכרות. שלום עכשיו היה מארגן הפי' גנה של 800 אלף, במקום 400 האלף של צברה